

כך מקובל אני מרבתי
ישמרם א-ל שכל הזהיר בברכת
המזון מזונותיו מצויין לו בכבוד
כל ימיו

(ספר החינוך מצוה ת"ל)

כותב העטרת זקנים אדם
המברך ברכת המזון מתוך הכתב
בדקדוק ובכוונה מסלק מעצמו
צרות רבות ואסונות ל"ע.

וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ

גליון המזון

מטרתו לעורר את גודל מעלת אמירת ברכת המזון בכוונה

"מצאתי למה אין אות פ"א
סופית (ף) בברכת המזון לפי שכל
מי שבירך ברכת המזון בכוונה, אין
שולט בו לא חרון אף ולא שצף ולא
קצף, ולא אנף ולא אנף ומזונותיו
מצויין לו ברווח ובכבוד על ימיו".

(באר היטב) "א"ח הלכות ברכת
המזון סימן קפ"ה אות א' -
ספר הרוקח סימן של"ז)

יהודי יקר! בפרשת השבוע כשהתורה הקדושה מצוה אותנו

"וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ"

הבה ונתחזק

במצות עשה דאורייתא

לנטול ידיים ל"המוציא" (ולא "לעקוף" את השי"ת ולהתפטר עם 'מזונות' המפוקפקת)
ולברך "ברכת המזון" בכוונה המלאה להודות להשי"ת על כל מה שהוא נותן לנו, ובאותו
הזמן גם לפעול כל הבקשות ברוחניות ובגשמיות, הנזכרים בברכת המזון

איך אנו מעיזים לבקש בעת ברכת המזון כל כך הרבה בקשות?

כשאנו אומרים ברכת "הטוב והמטיב" בברכת המזון מתעוררת תמיהה גדולה, אנו מזכירים שם עשרות בקשות, וזה יכול להראות כמו אדם העומד במכולת ומעביר מוצרים בזה אחר זה. בברכה זו אנו מבקשים מהקב"ה שיתנו "לחן, ולחסד, ולרחמים, ברכה, וישועה, נחמה, פרנסה, וכלכלה וכו'" ואחר כך כל ההרחמן, ולכאורה אין זה מובן כיצד עומד אדם בשר ודם קרוץ מחומר, ומעיז לבקש מהשי"ת שיתן לו זה וזה וזה?

אלא מובא בדברת שלמה להרה"ק ר' שלמה לוצקער זי"ע שהיה תלמיד של הרה"ק המגיד ממעזריטש זי"ע, משל נאה ששמע ממורו ורבו המגיד זצ"ל בענין עבודת התפילה וזה גם נוגע לעניננו, ולאות חבת הקודש נעתיק את לשון קדשו בפרשת נשא.

"...שמעתי ממורי זללה"ה שאמר, דיש לשאול איך מלא לב האדם, שפל ונבזה נוצר מטפה סרוחה, להעיז פנים כל כך, ולבוא לפני המלך מלכו של עולם, ג' פעמים בכל יום לבקש צרכיו, ולפרט רפואה ופרנסה ושאר דברים? ותייץ על פי משל, למלך ששכר פועל שלו לעסוק בפרדס שלו של תענוג ותפנוקי מלכים, לנטוע נטיעות ולעדור. ואותו פועל צריך למזונות ושאר דברים הנצרכים לעסוק במלאכת המלך, האם יתבייש הפועל שהוא לבוא בכל יום לתבוע צרכיו לפני המלך, כיון שעוסק בשלו ועושה מלאכתו, ואדרבא יהיה להמלך תענוג ותפארת גדול מזה, ויתן לו כל משאלותיו בשמחה, וזאת כשהפועל הוא מתעצל במלאכתו, ולוקח מה שניתן לו מבית המלך וחולל וסובא לתאותו הנבזה, איך יעיז פנים לחזור בכל פעם לשאול צרכיו. על כן יהיה זה לנגד עיני האדם תמיד, ויזדרז במלאכת המלך כפי האפשרות, ולעסוק באופניו, עד כאן דפח"ח".

הא למדת מדבריו הקדושים לענין עבודת התפילה ג' פעמים ביום, דאם האדם עובד את השם ועושה את עבודתו בנאמנות, הרי יש לו הזכות לבקש מאת השם יתברך, שימלא את כל משאלות לטובה, דהרי צריך כל הטובה הזאת כדי שיהיה לו כח לעבוד את השי"ת בנאמנות.

אותו ענין ממש אפשר לדמות במצוות ברכת המזון, בעת ברכת "נודה לך" אנו מונים ומזכירים את נאמנותנו אליו, מלך מלכי המלכים, על תורתך שלמדתנו ועל חקיך שהודעתנו וכו', ולכן אחר מכן אנו יכולים לבקש בפה מלא שימלא השם את כל צרכינו, כדי שיהיה לנו כח לעבוד את השי"ת.

[מפי המגיד עולמי הרה"ג ר' אברהם מרדכי מלאך בשיעוריו הנפלאים על "ברכת המזון"]

למי שיש סיפורים, עובדות, מאמרים ודברי תורה בגודל מעלת אמירת ברכת המזון בכוונה
או להערות והארות אפשר לפנות למייל: AlHamuzoin@gmail.com

נתנדב לעילוי נשמת כ"ק מרנא ורנא

הרבי ר' ברוך ב"ר יחיאל מיכל זי"ע ממעזבוש - הרבי ר' מנחם מענדל ב"ר יוסף זי"ע מרימנוב - הרבי רבי אלימלך ב"ר אלעזר ליפמאן זי"ע מליזנסק
רבי לוי יצחק בן שרה סאשא זי"ע מבארדישטוב - רבי ישראל דוב בער ב"ר יוסף זי"ע מוועלעדניק - רבי ישכר בער בן ר' יצחק זי"ע מראדאשיץ
רבי נחמן בן שמחה בן פייגא זי"ע מברסלב - רבי ישראל מאיר בן ר' אריה זאב זי"ע בעל ה'חפץ חיים" - רבי משולם פייש בן רבי מרדכי בן צירל זי"ע מטאשה
הרבי ר' ישעי' ב"ר משה זי"ע מקערעסטיץ - רבי שלום ב"ר מרדכי יוסף משה זי"ע משאץ - רבי אליעזר שלמה ב"ר מנחם זאב זצ"ל
רבי יעקב חיים ישראל רפאל בן רבי יצחק ושרה אלפיה זצ"ל